

тоді як ПП присутнє не у всіх країнах). При створенні підприємств із іноземним капіталом в основному (у нашій практиці) таке підприємство створюється у формі Товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ).

Література

1. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
3. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

УДК 347.454.3(043.2)

Слободська І.А., старший викладач,
Стешенко М.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ДОГОВІР БУДІВЕЛЬНОГО ПІДРЯДУ ЯК РЕГУЛЯТОР ВІДНОСИН У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА

Сучасні ринкові відносини у будівельній галузі неможливо уявити без договору підяду, адже як свідчить судова практика, у даній сфері недоліки договірної регулювання зменшуюють можливості захисту прав сторони, яка зазнала збитків від неналежного підрядника. У зв'язку із активністю на ринку будівництва актуальність тематики договірних відносин не лише не понижується, але й має тенденцію до збільшення.

ЦК України закріпив такі різновиди договору підяду: побутовий підряд (статті 865-874), будівельний підряд (статті 875-886), підряд на проектні та пошукові роботи (статті 887-891). Виокремлення зазначених різновидів договору підяду пов'язано з особливостями застосування до них загальних положень про підряд. Вони застосовуються лише у тому випадку, якщо правилами ЦК про окремі різновиди договору підяду не передбачені спеціальні правила. Слід також наголосити на тому, що до договору підяду, за якими замовником є споживач, застосовується законодавство про захист прав споживачів.

Так, на думку С. Вавженчука «договір будівельного підяду виокремлюється законодавцем через наявність специфічного характеру робіт, які мають місце в складній сфері будівництва. Зрозуміло, що початок таких робіт має бути погоджений з юридичними процедурами щодо виділення відповідної земельної ділянки, отримання дозволів та погоджень органів, які здійснюють нагляд і контроль за здійсненням будівництва, пожежну, екологічну, санітарну безпеку, затвердження проектно-кошторисної документації і т.п. [2, с. 9].

За договором будівельного підряду підрядник зобов'язується збудувати і здати у встановлений строк об'єкт або виконати інші будівельні роботи відповідно до проектно-кошторисної документації, а замовник зобов'язується надати підрядникові будівельний майданчик (фронт робіт), передати затверджену проектно-кошторисну документацію, якщо цей обов'язок не покладається на підрядника, прийняти об'єкт або закінчені будівельні роботи та оплатити їх (ч. 1 ст. 875 ЦК).

Підрядником за договором є будівельна чи будівельно-монтажна організація, яка має ліцензію на виконання будівельних робіт. Підрядник відповідає за недоліки робіт в межах гарантійного строку, якщо він не доведе, що дефекти сталися внаслідок природного зносу об'єкта, неправильної експлуатації чи неналежного ремонту. За загальним правилом гарантійний строк за договором будівельного підряду становить 10 років від дня прийняття об'єкта замовником, якщо більший строк не встановлений договором чи законом [4, с. 112].

Експерти зазначають, що договір будівельного підряду є ключовим інститутом галузі будівельного права та виступає в якості основного механізму, завдяки якому у сторін є можливість вибудовувати взаємини, беручи до уваги свої інтереси та фінансові можливості. Привабливість будівельного підряду полягає в можливості спеціалізуватися на конкретному виді будівельного підряду, або одночасному здійсненні декількох таких видів робіт, тобто комплексному [3, с. 87-91].

Проблематику нормативно-правового регулювання та практики застосування договору будівельного підряду було обґрунтовано бурхливим розвиток будівельної галузі.

Сьогодні законодавство не встановлює спеціальних вимог до замовника будівництва (така діяльність не підлягає ліцензуванню чи сертифікації), але водночас покладає на нього серйозні повноваження та встановлює досить жорстку відповідальність. Однак виправлення даної ситуації можливе завдяки вдосконаленню терміну «замовник будівництва» у законодавчих актах України та формуванню чіткого визначення та систематизації функцій замовника будівництва з розподілом на власні функції та такі, що можуть бути делеговані. Проблеми та ризики під час реалізації договорів будівельного підряду в Україні залишаються досить відкритим питанням в сучасному становищі країни.

Література

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV (зі змінами). Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 40-44. Ст. 356.
2. Вавженчук С. Істотні умови договору будівельного підряду. Підприємництво, господарство і право. 2018. № 8. С. 9-13.
3. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України: у 2 т. – 2-е вид., перероб. і доп. / за ред. О.В. Дзери (кер. авт. кол.), Н.С. Кузнецової,

УДК 347.64(043.2)

Тімуш І.С., д.ю.н., професор,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПАТРОНАТНА СІМ'Я ЯК ФОРМАТ ПРИЙОМНОГО ВИХОВАННЯ

Створення оптимальних умов для підтримки соціально незахищених категорій дітей, якими є діти, позбавлені батьківського піклування, є одним із найважливіших завдань. Тому специфіка і основна спрямованість соціальної політики в галузі дитинства полягають у тому, щоб всіляко пом'якшувати вплив на дітей негативних наслідків тих процесів, що відбуваються у суспільстві, а також створити умови для більшої ефективності існуючих і виникнення нових соціальних інститутів, які мають задовольняти потреби і реалізовувати інтереси дітей [1, с. 57].

Однією із форм прийомного виховання дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, визнано патронат. Інститут патронату не новий для сімейного законодавства, його виникнення збігається у часі з першими спробами кодифікації норм сімейного права, і належить до тих інститутів, які то включалися до законодавства, то навпаки виключалися з нього.

Існує дві форми патронатного виховання. Перша – це соціальний патронат над сім'єю, яка опинилася в критичному стані. Причини такого критичного стану можуть бути доволі різноманітними: хвороба батьків, їх розлучення, інші травмуючі ситуації. Тобто мова йде про тимчасове влаштування дитини в іншу сім'ю. В цей час із біологічною родиною ведеться відповідна робота, спрямована на усунення тих обставин, які спричинили відповідний конфлікт в сім'ї. Друга форма – сімейний патронат, коли законним представником прав та інтересів дитини стає дитячий будинок, а патронатні батьки є його співробітниками.

До патронування не допускаються, іншими словами, не можуть бути патронатними вихователями особи, позбавлені судом виборчого права, позбавлені батьківських прав, душевнохворі, неповнолітні; особи, інтереси яких, суперечать інтересам дитини. Відтак, патронатним вихователем може бути лише повнолітня дієздатна особа; орган опіки та піклування має врахувати її особисті якості, здатність до виховання дитини, ставлення до неї та бажання самої дитини. Вибір особи патронатного вихователя здійснює орган опіки та піклування, тому логічним видається покладення на цей орган обов'язку здійснювати ретельну підготовку до укладення договору про патронат та провести відповідну роботу з особою – кандидатом у патронатні вихователі,